31989R0120

1989.1.20. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 16/19

A BIZOTTSÁG 120/89/EGK RENDELETE

(1989. január 19.)

a mezőgazdasági termékekre vonatkozó exportlefölözések és -terhek részletes közös alkalmazási szabályainak megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a legutóbb a 2210/88/EGK rendelettel ([1]) módosított, az olajok és zsírok piaca közös szervezésének létrehozásáról szóló, 1966. szeptember 22-i 136/66/EGK tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 19. cikke (3) bekezdésére és 20. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a legutóbb az 1109/88/EGK rendelettel ([3]) módosított, a tej és tejtermékek piacának közös szervezéséről szóló, 1968. június 28-i 804/68/EGK tanácsi rendeletre ([4]) és különösen annak 13. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a tej és tejtermékek piacán ellátási nehézségek esetén alkalmazandó általános szabályokról szóló, 1971. október 12-i 2180/71/EGK tanácsi rendeletre ([5]) és különösen annak 2. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel egyes gabona-, rizs- és tejalapú, hozzáadott cukrot tartalmazó termékekre cukorellátási nehézségek esetén vonatkozó exportteher kivetéséről szóló, 1974. június 25-i 1603/74/EGK tanácsi rendeletre ([6]) és különösen annak 1. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a legutóbb a 2221/88/EGK rendelettel ([7]) módosított, a gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló, 1975. október 29-i 2727/75/EGK tanácsi rendeletre ([8]) és különösen annak 12. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a legutóbb az 1009/86/EGK rendelettel ([9]) módosított, a gabonafélék és a rizs ágazatában a termelési visszatérítésekről szóló, 1975. október 29-i 2742/75/EGK tanácsi rendeletre ([10]) és különösen annak 8. cikke a) pontjára,

tekintettel a 2560/77/EGK rendelettel ([11]) módosított, a gabonafélék piacának zavara esetén alkalmazandó általános szabályok megállapításáról szóló, 1975. október 29-i 2747/75/EGK tanácsi rendeletre ([12]) és különösen annak 4. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a legutóbb a 2229/88/EGK rendelettel ([13]) módosított, a rizs piacának közös szervezéséről szóló, 1976. június 21-i 1418/76/EGK tanácsi rendeletre ([14]) és különösen annak 10. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a rizs piacának zavara esetén alkalmazandó általános szabályok megállapításáról szóló, 1976. június 21-i 1432/76/EGK tanácsi rendeletre ([15]) és különösen annak 4. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a legutóbb a 2247/88/EGK rendelettel ([16]) módosított, a gyümölcsök és zöldségek feldolgozásával készült termékek piacának közös szervezéséről szóló, 1986. február 24-i 426/86/EGK tanácsi rendeletre ([17]),

tekintettel az egyes gyümölcsök és zöldségek feldolgozásával készülő, hozzáadott cukrot tartalmazó termékekre cukorellátási nehézségek esetén vonatkozó exportteher kivetéséről szóló, 1977. március 14-i 520/77/EGK tanácsi rendeletre ([18]) és különösen annak 1. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a legutóbb a 2306/88/EGK rendelettel ([19]) módosított, a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 1981. június 30-i 1785/81/EGK tanácsi rendeletre ([20]) és különösen annak 13. cikke (2) bekezdésére és 18. cikke (4) és (5) bekezdésére,

tekintettel az olívaolajra vonatkozó export-visszatérítésekről és lefölözésekről szóló, 1986. május 26-i 1650/86/EGK tanácsi rendeletre ([21]) és különösen annak 6. cikkére,

mivel a legutóbb a 3677/86/EGK rendelettel ([22]) módosított 645/75/EGK bizottsági rendelet ([23]) megállapítja a mezőgazdasági termékekre vonatkozó exportlefölözések és -terhek részletes közös alkalmazási szabályait; mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy e rendeletbe új rendelkezéseket kellene bevezetni; mivel az egyértelműség és az adminisztratív hatékonyság érdekében a tárgyra vonatkozó szabályokat ennek megfelelően át kell dolgozni;

([1]) HL L 197., 1988.7.26., 1. o.
([2]) HL 172., 1966.9.30., 3025/66. o.
([3]) HL L 110., 1988.4.29., 27. o.
([4]) HL L 148., 1968.6.28., 13. o.
([5]) HL L 231., 1971.10.14., 1. o.
([6]) HL L 172., 1974.6.27., 9. o.
([7]) HL 197., 1988.7.26., 16. o.
([8]) HL L 281., 1975.11.1., 1. o.
([9]) HL L 94., 1986.4.9., 6. o.
([10]) HL L 281., 1975.11.1., 57. o.
([11]) HL L 303., 1977.11.28., 1. o.
([12]) HL L 281., 1975.11.1., 82. o.
([13]) HL L 197., 1988.7.26., 27. o.
([14]) HL L 166., 1976.6.25., 1. o.
([15]) HL L 166., 1976.6.25., 39. o.
([16]) HL L 198., 1988.7.26., 21. o.
([17]) HL L 49., 1986.2.27., 1. o.
([18]) HL L 73., 1977.3.21., 26. o.
([19]) HL L 201., 1988.7.27., 65. o.
([20]) HL L 177., 1981.7.1., 4. o.
([21]) HL L 145., 1986.5.30., 8. o.
([22]) HL L 351., 1986.12.12., 1. o.
([23]) HL L 67., 1975.3.14., 16. o.

mivel a 4108/88/EGK rendelettel [1] módosított, a vámtartozásról szóló, 1987. július 13-i 2144/87/EGK tanácsi rendelet [2] 1. cikke (2) bekezdésének e) pontjában foglalt meghatározás szerint az exportlefölözések és -terhek az exportvámok részét képezik;

mivel az exportlefölözéseket nem kell alkalmazni olyan engedély alapján végzett kivitelre, ahol a visszatérítést előre rögzítették, vagy pályázat útján határozták meg;

mivel egyes ügyleteknek nincs gazdasági jelentősége, vagy nagyon kis mennyiséget érintenek; mivel az ilyen ügyleteket mentesíteni lehet az exportlefölözés hatálya alól;

mivel meg kell határozni az exportlefölözés mértékének rögzítése szempontjából figyelembe veendő időpontot, valamint az exportlefölözést beszedő tagállamot;

mivel a spekulációs ügyletek elkerülése érdekében intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy azok a termékek, amelyekre nézve a kiviteli nyilatkozatot elfogadták, ésszerű időn belül elhagyják a Közösség vámterületét; mivel a visszatérítésre jogosult kivitelre vonatkozóan előírt 60 napos időszakot olyan esetben is alkalmazhatják, ahol exportlefölözést szednek; mivel különleges rendelkezéseket kell hozni arra az esetre, ha ezt az időszakot túllépik, az exportlefölözések tekintetében azok mértékének meghatározása érdekében;

mivel a vámhatóságok feladatát megkönnyíti, ha azokra a termékekre, amelyekre exportlefölözést alkalmaznak, más eljárás vonatkozik, mint azokra a termékekre, amelyekre nem alkalmaznak exportlefölözést; mivel e célból rendelkezni kell arról, hogy azokra a termékekre, amelyekre exportlefölözést vetettek ki, a külső közösségi árutovábbítási eljárás vonatkozzon;

mivel abban az esetben, ha az érintett termékek az egyik pontból a másikba történő továbbítása során elhagyják a Közösség területét, megfelelő rendelkezéseket kell hozni annak érdekében, hogy a szóban forgó exportlefölözést beszedjék abban az esetben is, ha a termékek nem kerülnek vissza a Közösség területére; mivel e célból a legutóbb az 1469/88/EGK rendelettel [3] módosított, a közösségi árutovábbítási eljárás végrehajtására vonatkozó rendelkezésekről és az ilyen eljárás egyes egyszerűsítéseiről szóló, 1987. március 27-i 1062/87/EGK bizottsági rendeletet [4] kell alkalmazni;

mivel előfordulhat, hogy az exportlefölözés alkalmazásának napját megelőzően kérelmeznek vagy bocsátanak ki az exportvisszatérítés előzetes rögzítése nélküli kiviteli engedélyeket; mivel az előzetes rögzítés eseteitől eltekintve a mezőgazdasági termékek kivitelét nem lenne szükséges kötelezővé tenni exportlefölözés alkalmazása esetén; mivel ebből következően rendelkezni kell arról, hogy az érintett fél kérésére az engedélyre irányuló ilyen kérelmeket vissza lehessen vonni vagy törölni lehessen a benyújtott biztosíték feloldása mellett;

mivel az e rendeletben előírt intézkedések összhangban állnak az érintett irányító bizottságok véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az egyes mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos külön közösségi szabályokban előírt eltérések sérelme nélkül e rendelet állapítja meg a következő jogszabályi helyeken meghatározott mezőgazdasági termékekre vonatkozó exportlefölözések és -terhek (a továbbiakban: „exportlefölözések") alkalmazásának részletes közös szabályait:

– a 136/66/EGK rendelet 20. cikke (1) bekezdésének második francia bekezdése,

– a 2180/71/EGK rendelet 2. cikkének (1) bekezdése,

– az 1603/74/EGK rendelet 1. cikkének (1) bekezdése,

– a 2742/75/EGK rendelet 6. cikkének (2) bekezdése,

– a 2747/75/EGK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdése,

– az 1432/76/EGK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdése,

– az 520/77/EGK rendelet 1. cikkének (1) bekezdése,

– az 1785/81/EGK rendelet 18. cikkének (1) és (4) bekezdése.

2. cikk

Ha e rendelet másképpen nem rendelkezik, exportlefölözéseket kell alkalmazni minden, a Közösség vámterületén kívüli rendeltetési helyre irányuló, végleges vagy ideiglenes kivitelre a következő termékek esetén:

a) a Szerződés 9. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó termékek, függetlenül attól, hogy csomagolásukra e rendelkezés vonatkozik-e;

b) a Szerződés 9. cikke (2) bekezdésének hatálya alá nem tartozó termékek abban az esetben, ha olyan, exportlefölözések hatálya alá tartozó összetevőket tartalmaznak, amelyek egészben vagy részben a fent említett rendelkezés hatálya alá tartoztak az exportált termékek gyártásában történő felhasználásukat megelőzően.

3. cikk

(1) Nem lehet exportlefölözéseket kivetni olyan kivitelre, amelyre előzetesen visszatérítést rögzítettek vagy határoztak meg pályázati eljárás keretében.

[1] HL L 361., 1988.12.29., 2. o.
[2] HL L 201., 1987.7.22., 15. o.
[3] HL L 132., 1988.5.28., 47. o.
[4] HL L 107., 1987.4.22., 1. o.

Abban az esetben, ha egy összetett termék egy vagy több összetevőjére előzetesen visszatérítést rögzítettek a 3665/87/EGK bizottsági rendelet ([1]) 8. cikkének (3) bekezdése alapján, az exportlefölözések alóli mentesség csak az ilyen összetevőre vagy összetevőkre vonatkozik.

(2) A 918/83/EGK tanácsi rendelet ([2]) II. fejezetében említett eseteken kívül a következőkre nem lehet exportlefölözéseket kivetni:

a) tengerjáró hajókra vagy nemzetközi útvonalon szolgálatot teljesítő légi járművekre élelmezés céljából a Közösségen belül felrakott termékek, feltéve ha az érintett mennyiség nem haladja meg az ilyen hajók vagy légi járművek fedélzetén fogyasztásra általában szükséges mennyiséget;

b) valamely tagállam olyan fegyveres erői számára nyújtott termékek, amelyek a Közösség vámterületén kívül állomásoznak;

c) nem kereskedelmi jellegű kis szállítmányok, abban az esetben, ha a lefölözhető tartalom súlya nem haladja meg a három kilogrammot csomagonként; a termékek értékével kapcsolatos feltételek kivételével ezen engedmény alkalmazásának egyéb feltételei megegyeznek a 918/83/EGK rendelet 29–31. cikkében meghatározottakkal;

d) utasok személyes poggyászában található áruk, abban az esetben, ha a lefölözhető tartalom súlya nem haladja meg a három kilogrammot utasonként; a termékek értékével kapcsolatos feltételek kivételével ezen engedmény alkalmazásának egyéb feltételei megegyeznek a 918/83/EGK rendelet 45–49. cikkében meghatározottakkal;

e) az 565/80/EGK tanácsi rendelet ([3]) 4. és 5. cikkében meghatározott eljárások valamelyikének hatálya alá tartozó termékek;

f) a 3665/87/EGK rendelet 42. cikkének (1) bekezdésében említett fedélzeti ellátmány, amelyre az említett cikk (2) bekezdésének második albekezdésében és a (3), (4), (5), (6) és (7) bekezdésében meghatározott feltételeket értelemszerűen kell alkalmazni.

(3) A (2) bekezdés b) pontja alkalmazásának feltétele az érintett fegyveres erők által kibocsátott tanúsítvány bemutatása a kiviteli nyilatkozatot elfogadó tagállam illetékes hatóságainak, amely megerősíti a benyújtott kiviteli nyilatkozatban szereplő termékek célállomását, valamint az, hogy az érintett termékek célállomásra történő megérkezését garantálják.

4. cikk

(1) A lefölözés alkalmazandó mértéke az azon a napon hatályos mérték, amelyen a vámhatóság elfogadja a lefölözhető termékekkel kapcsolatban benyújtott kiviteli nyilatkozatot, kivéve azt az esetet, ha az exportlefölözéseket előre rögzítik vagy pályázati eljárás keretében határozzák meg. Az elfogadást követően a termékek mindaddig vámellenőrzés alatt maradnak, amíg el nem hagyják a Közösség vámterületét.

A *vis maior* esetét kivéve azonban:

– abban az esetben, ha az érintett termékek a Közösség vámterületét a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napját követő 60. nap után hagyják el, vagy

– azokban az esetekben, amikor a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napjától számított 12 hónapos időszakon belül nem mutatnak be bizonyítékot a Közösség vámterületének elhagyására vonatkozóan,

a kivetendő exportlefölözés mértéke a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napjától az áruknak a közösségi vámterületről való kilépésének napjáig terjedő időszakban hatályos legmagasabb érték lesz; abban az esetben, ha az ilyen legmagasabb értéket meghaladó lefölözéseket rögzítettek előzetesen, ezt a rögzített értéket kell kivetni.

Az előző albekezdés alkalmazásában nem kell figyelembe venni az említett időszak során rögzített export-visszatérítéseket.

A Közösség vámterületéről történő kilépés bizonyítékát a visszatérítésekre vonatkozó eljárásnak megfelelően kell benyújtani. Abban az esetben, ha ilyen bizonyítékot nem nyújtanak be a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napjától számított 12 hónapon belül, ezen időszak utolsó napjának a Közösség vámterületéről történő kilépés napját kell tekinteni.

(2) Az exportálandó termék mennyiségének, jellegének és jellemzőinek meghatározása szempontjából irányadó nap a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napja.

(3) E cikk alkalmazásában a legmagasabb értékű exportlefölözés az exportlefölözés:

– ECU-ban kifejezett összege,

– amely az érintett termékre és rendeltetési helyre vonatkozóan a legmagasabb az exportlefölözések összehasonlításának időszakában.

(4) A pályázati eljárás keretében meghatározott exportlefölözés előre rögzített lefölözésnek minősül.

5. cikk

(1) Az exportlefölözést az a tagállam szedi be, amelyhez a kiviteli nyilatkozatot elfogadó vámhivatal tartozik.

(2) Abban az esetben, ha az exportlefölözés rendeltetési hely szerint változik:

a) a 4. cikk (1) bekezdésében említett, a kiviteli nyilatkozatban megjelölt rendeltetési helyre nézve hatályos lefölözést kell kivetni, és az így kivetett lefölözés összege és a kiviteli nyilatkozat elfogadásának napján hatályos legmagasabb lefölözés közötti esetleges különbözetet biztosítékkal kell fedezni;

([1]) HL L 351., 1987.12.14., 1. o.
([2]) HL L 105., 1983.4.23., 1. o.
([3]) HL L 62., 1980.3.7., 5. o.

b) e biztosíték nyújtása esetében – a *vis maior* esetét kivéve – az exportőrnek az elfogadás napjától számított 12 hónapon belül bizonyítania kell, hogy a terméket importálták; e bizonyítékot a 3665/87/EGK rendelet 18. cikkében előírt módon kell bemutatni;

c) a *vis maior* esetét kivéve, abban az esetben, ha a b) pontban említett bizonyítékot az előírt időszakon belül nem nyújtják be, a terméket úgy kell tekinteni, hogy az elérte azt a rendeltetési helyet, amelynek tekintetében a legnagyobb mértékű lefölözést lehet kivetni, és a biztosíték elvész és exportlefölözésként kell kezelni;

d) abban az esetben, ha a b) pontban említett bizonyítékot az előírt időszakon belül bemutatják, a biztosítékot fel kell oldani a termék által elért rendeltetési hely szerint és a bizonyítékkal igazolt mennyiségek arányában; a biztosíték esetleg fel nem oldott összege elvész, és exportlefölözésként kell kezelni;

e) abban az esetben, ha az exportőr a b) pontban meghatározott időszakon belül bizonyítja, hogy a termék olyan rendeltetési helyre ért el, amelynek tekintetében a lefölözés mértéke kisebb a kivetett mértéknél, az esedékes összeget ki kell igazítani, és az esetleg benyújtott biztosítékot fel kell oldani;

f) a biztosíték készpénzletét vagy a kiviteli nyilatkozatot elfogadó tagállam által meghatározott előírásoknak megfelelő intézmény által kibocsátott garancia.

(3) Abban az esetben, ha a (2) bekezdés b), c) és e) pontjában említett időszakot nem tartották be, de az exportőr megkísérelte időben beszerezni a bizonyítékot, az exportőr kérésére a fenti időszak meghosszabbítható a felmerült körülményekre tekintettel az exportáló tagállam illetékes hatósága által szükségesnek tartott időszakra.

6. cikk

Abban az esetben, ha a 4. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében és/vagy az 5. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett bizonyítékot az e cikkekben meghatározott időszak leteltét követő hat hónapon belül mutatják be, az esedékes lefölözés:

a) az a lefölözés, amelyet az említett időszak betartása esetén szedtek volna be;

b) megnövelve a beszedett lefölözés és az a) pontban említett összeg különbözetének 15 %-ával.

7. cikk

A 2. cikk a) pontjában említett termékek vonatkozásában benyújtott kiviteli nyilatkozat elfogadását követően e termékekre már nem vonatkozik a Szerződés 9. cikkének (2) bekezdése, és ennek megfelelően a közösségi árutovábbításról szóló 222/77/EGK tanácsi rendelet [1] 1. cikkének (2) bekezdése szerint kerülnek továbbításra.

8. cikk

(1) Az exportlefölözésre kötelezett termékek az 1062/87/EGK rendelet III. címének megfelelően két tagállam között kerülnek továbbításra.

(2) A 222/77/EGK rendelet szerinti feladó vámhivatal megteszi az ahhoz szükséges lépéseket, hogy biztosítsák a c) pontban említett exportlefölözés beszedését abban az esetben:

a) ha valamely tagállamhoz tartozó hivatalt célállomási vámhivatalként megjelölő belső közösségi árutovábbítási okmány nem tartalmazza az 1062/87/EGK rendelet 21. cikkében említett bejegyzést (második bejegyzés), mert az érintett termék a belső közösségi árutovábbítási nyilatkozat hitelesítése idején nem volt exportlefölözésre kötelezett; és

b) ha az EFTA-tagországok és az Európai Gazdasági Közösség között létrejött, a közös árutovábbítási intézkedésekről szóló megállapodás értelmében a terméket valamely EFTA-tagország vámhivatalánál mutatják be; és

c) ha a belső közösségi árutovábbítási nyilatkozat hitelesítésének napját követően bevezetett exportlefölözés volt hatályban azon a napon, amelyen a terméket a célállomás vámhivatalánál bemutatták.

(3) Ha az exportőr az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy az áruk olyan napon hagyták el a Közösség vámterületét, amelyen nem alkalmaztak exportlefölözést, vagy a (2) bekezdésben említett lefölözésnél alacsonyabb lefölözést alkalmaztak, a lefölözést nem kell beszedni, vagy – adott esetben – az alacsonyabb mértékű lefölözést kell beszedni.

(4) E rendelet alkalmazásában az EFTA tagországai Ausztria, Finnország, Izland, Norvégia, Svájc és Svédország.

9. cikk

(1) Az 1062/77/EGK rendelet 24. és 25. cikkének megfelelően továbbított termékek tekintetében a rendelet 24. cikkének (2) bekezdése szerinti biztosítékot kell benyújtani annak biztosítására, hogy a fizetendő exportlefölözést kivetik abban az esetben is, ha e termékek nem térnek vissza a Közösség vámterületére.

(2) Amint benyújtják a feladás tagállamában a termékek közösségi vámterületre való visszatérését igazoló bizonyítékot, a biztosítékot fel kell oldani a bizonyítékkal igazoltan visszatért áru mennyiségével arányos mértékben.

10. cikk

Abban az esetben, ha egy terméket az 1062/87/EGK rendelet IV. címének I. fejezetében előírt egyszerűsített eljárás alá vetnek a célállomásra vagy a Közösség vámterületén lévő címzetthez történő szállítás céljából, a feladó vámhivatal nem engedélyezheti a szállítási szerződés olyan változtatását, amely lehetővé tenné, hogy a szállítás a fenti vámterületen kívül fejeződjön be, kivéve ha megtette a fizetendő exportlefölözés kirovásának biztosításához szükséges lépéseket. Ilyen esetekben az alkalmazandó lefölözés mértéke a harmadik országba irányuló kiviteli nyilatkozatnak a feladó vámhivatal általi elfogadásának napján hatályos összeg.

[1] HL L 38., 1977.2.9., 1. o.

11. cikk

(1) Abban az esetben, ha exportlefölözés van hatályban, és az 1430/79/EGK tanácsi rendelet [1] 6. cikke (2) bekezdése második albekezdésének vagy 11. cikke (3) bekezdése második albekezdésének értelmében reexportálnak termékeket, az exportlefölözéssel egyenlő mértékű biztosítékot kell benyújtani.

(2) Az (1) bekezdésben említett biztosíték:

a) feloldásra kerül abban az esetben, ha az importlefölözés visszatérítésére vagy elengedésére irányuló kérelemről hozott döntés pozitív;

b) elvész, és exportlefölözésként kell kezelni abban az esetben, ha:
   – az a) pontban említett döntés negatív, és
   – az exportlefölözést a fizetési felszólítás kibocsátásának napjától számított 30 napon belül nem fizetik meg.

12. cikk

Olyan időszakokban, amikor egy adott termékre vonatkozó lefölözés mértéke nullánál nagyobb, az ilyen termékre vonatkozó kiviteli engedélyeket törölni lehet, és az ilyen engedélyekre benyújtott kérelmeket vissza lehet vonni az érintett fél kérésére, kivéve a következő esetekben:

a) az engedély előre rögzített vagy pályázati eljárás útján meghatározott visszatérítési összeget határoz meg;

b) az engedélyt egy olyan napon benyújtott kérelemre adták ki, amelyen lefölözés volt alkalmazásban, és a kérelem benyújtásának napját a 3719/88/EGK bizottsági rendelet [2] 15. cikkének megfelelően határozták meg;

c) a kérelem egy, az a) vagy b) pont hatálya alá tartozó engedélyre vonatkozott.

Ilyen esetekben az engedélyhez kapcsolódó biztosítékot azonnal fel kell oldani.

13. cikk

(1) A 645/75/EGK rendelet hatályát veszti.

(2) Az (1) bekezdés szerint hatályát vesztő rendeletre való hivatkozások erre a rendeletre történő hivatkozásnak értendők.

A hatályát vesztett rendelet cikkeire történő hivatkozásokat a mellékletben szereplő korrelációs táblázatnak megfelelően kell értelmezni.

14. cikk

E rendelet 1989. április 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1989. január 19-én.

a Bizottság részéről
Ray MAC SHARRY
a Bizottság tagja

[1] HL L 175., 1979.7.12., 1. o.

[2] HL L 331., 1988.12.2., 1. o.

MELLÉKLET

Korrelációs táblázat

645/75/EGK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk (1) bekezdése	2. cikk
2. cikk (2) bekezdése	
2a. cikk	11. cikk
3. cikk	3. cikk
4. cikk	4. cikk
5. cikk	5. cikk
–	6. cikk
–	7. cikk
6. cikk	8. cikk (1) bekezdése
7. cikk	9. cikk
8. cikk	10. cikk
9. cikk	–
10. cikk	12. cikk
11. cikk	13. cikk
12. cikk	14. cikk